



Beslutningsforslag nr. **B 130**

Folketinget 2016-17

Fremsat den 31. marts 2017 af Kirsten Normann Andersen (SF) og Jacob Mark (SF)

Forslag til folketingsbeslutning **om behandlingsret inden for behandling af type 1-diabetes**

Folketinget pålægger regeringen senest til oktober 2017 at fremsætte forslag, der sikrer, at borgere med type 1-diabetes får ret til en glukosesensor og en insulinpumpe, lige så snart det er bevilget af en speciallæge i diabetes og allersenest inden for 1 måned.

Bemærkninger til forslaget

Børn med type 1-diabetes har mere end dobbelt så stor chance for at blive behandlet med en glukosesensor og en insulinpumpe, hvis de bor i Region Hovedstaden frem for i Region Sjælland. For voksne er forskellen seks til syv gange til fordel for diabetespatienterne i Region Hovedstaden. Det viser en række svar til Folketinget fra tidligere sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) i folketingsåret 2015-16, jf. SUU alm. del – svar på spørgsmål 197 og 198 (folketingsåret 2015-16).

Samtidig har vi været vidne til bizarre situationer, bl.a. i Ikast-Brande Kommune, hvor der er opstået tvivl om, hvorvidt det er kommunen eller regionen, skal bevilge apparaturet, jf. »Diabetesformand råber vagt i gevær«, Herning Folkeblad, 7. marts 2017. Det betyder, at borgerne skal vente på svar i over et år fra Ankestyrelsen for at få afklaret, om kommune eller region der skal bevilge apparaturet.

I SF er vi varme tilhængere af det lokale og regionale selvstyre. Det giver dog efter forslagsstillernes opfattelse ikke nogen mening med så store forskelle i praksis, når man ved, hvilke store løft det kan give patienterne og deres familiers livskvalitet, hvis man får bevilget det nødvendige apparatur og f.eks. ikke tvinges til flere gange om natten at tjekke blodsukkeret hos et barn med diabetes og gang på gang stikke barnet i fingrene. Samtidig ved vi også, at med en or-

dentlig behandlet type 1-diabetes undgås en lang række af de alvorlige følgesygdomme, som er risikoen ved type 1-diabetes. Derfor foreslås det, at lige så snart en borger er blevet udredt af en speciallæge inden for området og denne mener, at patienten kan profitere af en glukosesensor og en insulinpumpe, skal dette bevilges af enten kommune eller region så hurtigt som muligt og allersnæst inden for 1 måned.

En glukosesensor er et lille apparat, som via en kanyler i underhuden på patientens mave med små tidsintervaller måler blodsukkeret. Resultatet kan aflæses på et display, og sensoren giver alarm, hvis patientens blodsukker bliver for højt eller for lavt. Insulinpumper og glukosesensorer er effektive behandlingsredskaber til at sikre patienter med type 1-diabetes et stabilt blodsukker. En glukosesensor bruges typisk i kombination med en insulinpumpe. En insulinpumpe er et apparat på størrelse med en mobiltelefon, som sørger for at give patienten insulin via et indstik i mavefedtets under huden.

Kommune eller region skal ikke kunne udsætte udleveringen af hjælpemidlerne med henvisning til uklarhed om, hvem der skal stå for bevillingen. Dette problem må efterfølgende afklares af de kommunale parter imellem.

Skriftlig fremsættelse

Kirsten Normann Andersen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsret inden for behandling af type 1-diabetes.

(Beslutningsforslag nr. B 130)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.